

nu herom er fremkommet under Forhandlingerne i Dag, er det naturligt, at vi slutte os til den af den højtærede Justitsminister antydede Ordning.

Justitsministeren (Alberti): Der forekom under Konferencen ikke nogen som helst Antydning fra de Herrer Forslagstillere om, at det var deres Hensigt, som det ærede Medlem før sagde de ønskede, at der skulde stilles en saadan aarlig rund Sum til Justitsministerens Raadighed.

Harald Jensen: Ja, jeg kan ikke nægte, det undrer mig vedblivende, at den højtærede Justitsminister er saa ukendt med Forholdene paa Boserup Sanatorium. Der er til Justitsministeren indsendt et motiveret Andragende om Tilskud i Lighed med, hvad der var foreslaaet til Nationalforeningen, og der er her fra vor Side stillet et Forslag derom. Det forekommer mig, at under disse Omstændigheder maatte den højtærede Justitsminister have undersøgt, om Boserup Sanatoriets Forhold vare saadanne, at det var ligeberettiget med Nationalforeningen til at faa et Tilskud. Jeg har givet de Oplysninger, jeg kunde, og kan ikke give flere, men jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil se at skaffe sig flere. Som det nu staar, lader det jo til, at den ene efter den anden flygter fra Ændringsforslaget, og min Partifælle og jeg have da ikke Lyst til at staa ene. Vi maa altsaa se, om vi kunne faa noget ud af det til 3die Behandling. Jeg skal for min Part gerne slutte mig dertil, men maa jeg dog forinden sige til den højtærede Justitsminister, at naar han mener, at vi fra vor Side kunne gaa ud i Landet, slaa os for Brystet og sige, at vi ville gøre noget, og naar han hævder, at dette Forslag var Agitation, antager jeg, at den højtærede Justitsminister er en saa stor Taktiker, at han ved, at et Forslag, hvor vi baade have Højre, Venstre og Moderationen med os, aldrig kan blive noget Agitationsforslag for os Socialdemokrater. — Dermed tager jeg for min Part Ændringsforslaget tilbage.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister mente, at der ikke i Udvalget forekom Antydning af, at vi ønskede, at der skulde stilles en større Sum til Raadighed til Kommunerne. Det er meget rigtigt, men den højtærede Justitsminister kan ikke have været blind for, at det var vort Ønske, at Kommunerne skulde faa det størst

mulige Tilskud, og at det er derfor, vi have stillet dette Ændringsforslag op. Nu har den højtærede Justitsminister, maaske fordi han har mærket, at der har været saa megen Stemning her i Salen for denne Sag — og det vil jeg snarere kalde Agitation — sagt: I til, og gjort et meget større Tilbud end vi. Men selv om det er Agitation, tage vi, som interessere os for Tuberkulosesagen, med Tak imod det. Saa kan den højtærede Justitsminister gerne gaa ned til Køge eller rundt omkring og agitere med, at han har budt meget mere end vi andre. — Jeg skal altsaa paa samtlige Ændringsforslagsstilleres Vegne tage Ændringsforslag Nr. 16 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 16 paa Udvalgets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal blot gøre det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) opmærksom paa, at jeg slet ikke har gjort noget Bud eller Overbud, jeg har kun sagt, hvorledes denne Sag skulde tages, naar den skulde tages paa en fornuftig Maade, og saa er det gaaet op for de ærede Forslagsstillere, at der kunde være Grund for dem til at være fornuftige.

Rørdam: Naar den højtærede Justitsminister har ment, at det var fornuftigt, hvorfor har den højtærede Minister da ikke, da han forelagde Forslaget, stillet sig paa denne fornuftige Maade?

Hammerich: Jeg vil protestere imod, at det skal kaldes fornuftigt, at man, efter at have bedt om en Øre og faaet Afslag, forlanger en Krone. Naar man beder om lidt og faar nej, er det ikke paa Forhaand fornuftigt at forlange noget mere. Først efter at den højtærede Justitsminister har sagt, at vi skulde forlange noget mere, er det maaske blevet fornuftigt at forlange dette mere.

Justitsministeren (Alberti): Naar jeg ikke har foreslaaet det allerede ved Forslagets Fremsættelse, er det af den ganske simple Grund, at det altid vilde staa i min Magt at fremsætte Forslag paa Finansloven, saa snart det Øjeblik var kommet, hvor der var Brug for saadanne Penge. Saa er det, at de ærede Forslagsstillere til Ændringsforslaget have ment, at Kommunerne nødvendigvis maatte have en Pegepind, at det var aldeles nødvendigt at gøre